

και με την φουστανέλα σου μες 'στο Παλάτι τρφς
καλλίτεσ' από μερικάς 'ηηλοκαπελαδούρας.

Γκαί γκοβί βαρεί μες 'στο χωριό ἀδιάκοπο νταούλι,
διαδηλώσεις σουκαμαν ελευθεροί και δουλοί,
εσύ τὰ πάντα δύνασαι νὰ δώσης και νὰ λύσης,
σέ μαλακό προσκέφαλα στεφανομένο: γέγονε,
δέχεσ' επισκεπήτρια και τών τρανώ προσκλήσεις
και 'στης Προσεβείας έμαθα τὸ ταΐ σου πὼς πέρνεις.

Δέχσαι θυμιάματα και δωρεάς του πλήθους,
ἀγγεία τε και κύπελλα και δακτυλιόλθους,
με παραστάσεις κι' έγγραφάς
και παλαιών επιγραφάς.

Νὰ σέ μυήσουν προσπαθών 'στην κλασικήν παιδείαν,
κι' οί της 'οιρίας γόνου
ζητούν καλά και σάνε
ἀρχαιολόγους νὰ γενής καθὼς τὸν Καρβαδιαν.

Τὸν θρίαμβόν σου σήμερα περίτρυμος ἀκούει
'Ανατολή 'αι Δύσις,
και πέφτουν δλοι κατὰ γῆς και σου φωνάζουν «Λούη,
τρέξε νὰ μᾶς πατήσης.»
Μὰ σὺ τούς λέγεις Γαλλιστί:
«ὦ σ α κ ρ ε ν ὄ ν και σ α π ρ ι σ τί.»

Κι' ὁ νέος κόσμος βρέμεται
καθὼς ὁ γηραιός,
και τών Ρωμηῶν τὸ κλέος
'στά δρό σου πόδια κρέμεται.

Τροίς χαιρε, Λούη, νικητά. γιὰ σέ τὸ πᾶν θυσία
και χάρισμα λοκόντα,
κι' εσφιξε τὸ Ρωμαϊκό μεγάλη βουβλασία
καθὼς τὸ σφιγγει πάντα,
μὰ σὺ γι' αὐτὰ κι' αὐτὰ
μὴ δίνης δρό λεφτά.

"Ακου με φλέγμα στωϊκὸν τὸ τί καθεὶς σου ψάλλει
και μὴν ἀφίης τὸ τοσαπ
γιὰ ν' ἀποδείξη, τσελεπή,
πὼς ἔχεις σάν τὰ πόδια σου γερό και τὸ κεφάλι.



*Του Διαδόχου στέφης,
πού μᾶς ἐμβάλλ' εἰς σκέψεις.*

(Προσῆλθεν οὖν κι' ὁ Φασούλης με στέφανον κοτίνου
κι' ἐπέτεπε τὴν κεφαλὴν τοῦ νέου Κωνσταντίνου.)

Φασ.—'Ο Δεληγιωργής έμαθα, ὁ Λεωνίδας ἦτοι,
ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς σὰς ἔδωκε στεφάνι,
και Σᾶς ὡς μόνον νικητὴν ἀθάνατον κηρύττει
με φλογερὰν προσφώνησιν, πού σέ πολλούς ἐφάνη
παῖαν, ἀδὴ μελίρροτος, ρητορικὴ μαγεῖα,

κι' αἰνεσίμος διατριβὴ ἐπὶ Πρωθπουργείᾳ.
'Ο λόγος δ' οὗτος ὁμοιος με τὸν περὶ Στεφάνου
και δι' ἐντέχνου σμιλευθῆς ἱστορικοῦ γλυφάνου,
κι' ἡ στέφης ἡ περιλμπρος κι' αἱ τόσαι σας τιμαὶ
ἤλεκτρισαν κι' ἐμέ,
και τουτονὶ τὸν στέφανον, Διάδοξε, προσφέρω
ὡς ἔπαθλον τὸν κόπων σας, δι' οὗς και σὰς συγκαίρω.
Στεφάνον ἔγινε πολλὰ κι' ἀνέκδοτος σπατιάη,
βλέπω κοτίνου στεφανοῦ σὲ καθενὸς κερφάλι,
ἐμπρός σας δὲ παρέχεται στεφανηφόρον σμήνος...
κι' ὁ Παππαμαχαλόπουλος σάν Βασιλεὺς κι' ἐκείνου
μέσα στοῦ στεφανώματος ἐφώνησε τὴν τρέλλα:
«Πάρε και σὺ Φιλήμονα, πάρε και σὺ Βικέλα.»
'Οποταν δ' ὁ σεπτος πατήρ μετὰ πλουσίας θήκης
ἐμοίρασε 'στους νικητὰς τὸ στέφανο τῆς νίκης,
και τῆς βροντῶδους τῶν φωνῆς ὑπερψῶν τὸν τόνον
ἐκίρης' ἐκ τοῦ θώκου του τὴν λῆξιν τῶν Ἀγῶνων,
ὁ πάντης, νικητὰ και μὴ, και τὸ πυκνὸ λεροῦσι
πρὸς τοῦς κοτίνους ὄφηνσε με δυνατὸ γιουρούσι,
κι' ἔτσι καθεὶς 'στεφάνωσε τὸν ἐαυτὸν τὸ μόνος
με κόπινον ἐπιζηλον περικευός. Ἀγῶνος,
κι' ἐγὼ παρααθήμενος πρὸς τῆς Ἀβύτης τὰ πλάγια
ἔξω φρενῶν ἐφώνησα «ποτε διαβολοὶ βάρτα».

Κι' ὕμνει καθεὶς
συγκινηθεὶς
στεφανηφόρον βίον,
κι' ἀπό τινας
ὁ κόπινος
εἶναι κοινὸν βραβεῖον.

Περὶ κοτίνων και διαφνῶν φανατισμός και μένος,
ἀλλά, κι' ἐγὼ, Διάδοξε, πού τὸς παλαιστρας ἔδο,
ἐγύρισαι' στο σπήνι μου με δάφνας φορτωμένος
γιατὶ πολὺ χρειάζονται σάν κάνωμε σ τ ρ ι φ ἄ ὀ ὀ.
Και τώρα τὴν μεγάλην σας ἔξοδον προκοπῆν
σὰς στεφανόνο σήμερα με τὴν ἑπιτροπήν.
Στέφανον περιβάλλεται με δάφνας και ταινίας
ὁ περιβάλλων τὸν λαὸν μεθ' ὑψηλῆς εὐνοίας,
Στεφάνον περιβάλλεται κοτίνον καλλιχρόμων
ὁ μ' ἔφαην περιβαλὼν τὸν Μαραθωνοδρόμον,
Στεφάνον περιβάλλεται παρ' ὄλων ὁμοψήφους
ὁ τὸ χρυσοῦν περιβληθεὶς τοῦ Κωνσταντίνου ἔξοφου,
τὸ πρὸς ἐκείνον δορηθὲν ἀπὸ τὸν Ἐγγενίδην
και κατακόπτον διαμαπὲ τὸ πρὸ χοντρό σαιδί.
Στέφανον περιβάλλεται με δάφνας και ταινίας
ὁ περιβάλλων τὴν Ἀδύην δι' αἰγλῆς οὐρανίας,
ὁ νῦν περιβαλλόμενος τοῦ στρατηγοῦ τὰ ροχτα,
συνάμα δὲ περιβληθεὶς και ἔξοφου τοῦ Βαρούχου,
ὁπερ ἐδέχθη κατ' αὐτὰς ἀνύτων κόπων γέρας
γελῶν ἐν συστολή.
Αἰκατερίνης δ' ἦν αὐτὸ τὸ ἔξοφου τῆς δευτέρας,
ὡς μαρτυροῦν πολλοί.

Στέφανον περιβάλλεται παρ' ὄλων ὁμοψήφους
ὁ δυὸ ἔξοφου τρομερὰ περιβληθεὶς συγχρόνος
και δρό μεγάλα σύμβολα παντοεινῆς εἰρήνης,
τοῦ Κωνσταντίνου τὸ σπαθί και τῆς Αἰκατερίνης,
Στέφανον περιβάλλεται μ' ἐμβατηρίων μέλος
ὁ μ' εὐκλειαν περιβαλὼν τὴν γῆν τὴν Ἑλληνίδα,
Στέφανον περιβάλλεται και δι' ἐμοῦ 'σὸ τέλος
ὁ στέφανον περιβληθεὶς διὰ τοῦ Λεωνίδα.
Κι' ὅσας κτυτὰ στεφανοῦν εἰς τὰ Ναπολεόντα
τὸν μέγαν Ναπολέοντα καθὼς τὸ ψαφ' ἡ γάτα,
ἔτσι και σὺ, Διάδοξε, μετὰ κάποσος χροῖνα
στεφανομένοσ θὰ κοσῆθῃ τ' Ἀγιο-Κωνσταντινάτα.